

آرژانتین

Argentina

تالیف :

احمد علامه فلسفی

By : Ahmad Allameh Falsafi

سرشناسه:	علامه فلسفی، احمد،
عنوان و نام پدیدآورنده	/احمد علامه فلسفی.
مشخصات نشر :	تهران، فراروان شناسی ۱۳۹۴
مشخصات ظاهری :	۱۶۶ ص. :. مصور
شابک:	ISBN: 978-600-6170-41-1
وضعیت فهرست نویسی:	فیبا
موضوع :	آرژانتین
رده بندی کنگره :	۱۳۹۴ آ ۸ / ع ۲۸۰۸ F
رده بندی دیویی :	۹۸۲
شماره کتابشناسی ملی :	۴۰۶۹۶۲۱

شناسنامه کتاب

نام کتاب: آرژانتین

مولف: احمد علامه فلسفی

ناشر: فراروان شناسی

تایپ : صدیقه حیدری

قطع: رقعی

شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

چاپ و صحافی: پیشگام

نوبت چاپ اول: ۱۳۹۴

شابک: ISBN: 978-600-6170-41-1

قیمت : ۱۰۰۰۰ تومان

«حق چاپ محفوظ»

فهرست عناوین کتاب :

۹مقدمه :
۱۳ آرژانتین در یک نگاه :
۱۵ روابط ایران و آرژانتین.
۱۹ جغرافیای آرژانتین :
۱۹ مرزهای آرژانتین :
۲۰ رودخانه‌ها
۲۰ دریاچه‌ها
۲۱ نواحی ساحلی و دریاها
۲۱ اقلیم دره های کالچاکوی در ایالت سالتا
۲۲ نقاط حدود (مرزها).....
۲۲ نواحی محصور جغرافیایی کشور
۲۲ آب و هوا :
۲۵ فرهنگ آرژانتین
۲۵ ادبیات
۲۶ فیلم و تئاتر
۲۸ موسیقی آرژانتین
۲۸ راک
۲۹ موسیقی حاره
۳۰ الکترونیکا.....
۳۰ موسیقی کلاسیک
۳۰ موسیقی عامه

- ۳۱ نقاشی و مجسمه سازی
- ۳۲ غذا و نوشیدنی
- ۳۲ مذهب
- ۳۳ نگرشی بر دین و مذهب در آرژانتین
- ۳۵ موقعیت دین رسمی و سایر ادیان و مذاهب:
- ۳۶ ترکیب جمعیتی پیروان ادیان و مذاهب:
- ۳۷ اسلام در آرژانتین:
- ۳۸ موقعیت اسلام و مسلمانان در جامعه آرژانتین:
- ۴۰ نهادها و مراکز دینی مسلمانان:
- ۴۰ مسجدالتوحید
- ۴۲ مرکز اسلامی کانیولاس:
- ۴۲ مرکز اسلامی توکومان - خوخوی و سالتا در شمال آرژانتین
- ۴۲ مرکز اسلامی جمهوری آرژانتین (اهل سنت):
- ۴۳ مرکز اسلامی ملک فهد:
- ۴۳ نهادها و مراکز دینی غیرمسلمانان
- ۴۳ مراکز وابسته به یهودیان:
- ۴۵ سازمانهای و نهادهای یهودی ابزاری برای نفوذ در آرژانتین:
- ۴۵ بنگاه های مطبوعاتی و رسانه ای:
- ۴۷ سازمان سیاسی یهودیان:
- ۴۸ وضعیت و ساختار آموزش مذهبی در جامعه:
- ۴۸ زبان و خط
- ۵۰ آموز

۵۲ تعطیلات
۵۳ دانش و فناوری در آرژانتین
۵۵ تقسیمات کشوری
۵۷ جمعیت آرژانتین
۵۷ جمعیت‌شناسی
۵۸ اقلیت‌ها
۵۹ مهاجران غیرقانونی
۶۰ شهرنشینی
۶۱ سیاست در آرژانتین
۶۲ قوای سیاسی نظام
۶۲ مجلس نمایندگان آرژانتین
۶۲ قوه اجرایی
۶۲ قوه قانونگذاری
۶۳ قوه قضایی
۶۳ روابط خارجه
۶۴ ارتش آرژانتین
۶۵ ارتش ملی آرژانتین
۶۵
۶۶ نگرشی بر فرهنگ آرژانتین
۶۹ وزارت فرهنگ متولی امور فرهنگی کشور
۷۰ سمبل‌های فرهنگی
۷۱ فوتبال:
۷۲ ورزش پاتو:

۷۳	چای ماته
۷۴	قهرمانان ملی
۷۵	خوسه سان مارتین
۷۷	ورزش در آرژانتین
۷۹	دیه گو آرماندو مارادونا:
۸۱	برندگان جایزه نوبل:
۸۴	جایگاه و نقش رسانه ها:
۸۵	رسانه های ارتباط جمعی
۸۵	رادیو:
۸۶	تلویزیون:
۸۸	رسانه های چاپی
۸۹	خبرگزاریها:
۹۰	کتاب:
۹۱	ارتباطات در آرژانتین
۹۲	رادیو و تلویزیون
۹۳	اینترنت
۹۳	اقتصاد آرژانتین
۹۴	مقابله با مشکلات
۹۶	بخش ها
۹۸	حمل و نقل
۹۹	تاریخ آرژانتین
۱۰۰	بونیوس آیرس، سال ۱۵۳۶
۱۰۱	دوران صنعتی

- آرژانتین از استقلال تا امروز (۱۱۰-۱۸۲۰)..... ۱۰۱
- آرژانتین از استقلال تا به امروز (۱۸۲۰الی ۱۸۵۲): ۱۰۲
- ۱۸۳۷ میلادی ،جنگ آرژانتین با فرانسه:..... ۱۰۶
- ۱۸۴۷میلادی ،بروز اختلافات میان آرژانتین و شیلی:..... ۱۰۶
- جنگ آرژانتین با اروگوئه:..... ۱۰۷
- آرژانتین از استقلال تا به امروز:..... ۱۰۸
- آرژانتین از استقلال تا به امروز دوره چهارم (۱۸۸۰ الی ۱۹۴۳ میلادی):..... ۱۱۲
- آرژانتین از استقلال تا به امروز - دوره پنجم (۱۹۴۳ الی ۱۹۸۳):..... ۱۱۶
- بازگشت دموکراسی و برگزاری انتخابات آزاد ۱۴۴
- کارلوس منم در انتخابات جموری ۱۴ می ۱۹۸۹ پیروز شد..... ۱۴۴
- بروز بی ثباتی عمیق سیاسی متأثر از بحران اقتصادی..... ۱۴۷
- منابع..... ۱۵۲

Fararavanshenasi.ir

به نام خدا

مقدمه :

پیش از ورود اروپائیان، آرژانتین جمعیت کم و پراکنده‌ای از سرخ‌پوستان بومی داشت. در دوره ۴ تا ۲ هزار سال پیش از میلاد منطقه کنونی آرژانتین با خشکسالی شدیدی روبه‌رو شد که باعث کاهش جمعیت بومی آن گردید و بسیاری از مناطق داخلی و کوهپایه‌ای آن خالی از سکنه ماند. کشف و استعمار آرژانتین در اوایل سده شانزدهم از سوی اسپانیایی‌ها آغاز شد. مهم‌ترین کاشفان اروپایی آرژانتین عبارت‌اند از : (آمریگو وسپوچی) ۱۵۰۲م _ (خواندیزا دوسولی) (۱۵۱۶ فردیناند ماژلان) (۱۵۲۰)

آرژانتین «از کلمه لاتین "argentum" به مفهوم نقره) گرفته شده‌است. زمانی که اولین مهاجران فاتح اسپانیایی رود خانه لاپلاتا را کشف کردند، آن‌ها نام مصب (سرشاخه) آن را «Mar Dulce» دریای شیرین نامیدند چون در منطقه آب تازه و شیرین دریا قرار داشت . مردم بومی کشورهای آمریکایی هدایایی از نقره به نجات یافتگان از ماموریت کشتی شکسته آنها دادند که هدایت آن با خوان دیاز دسولياس بود. افسانه تیرا دل پلاتا- سرزمین غنی از نقره- در حدود سال ۱۵۴۲ به اسپانیا رسید و و این نام اولین بار بر روی نقشه ونیز که در سال ۱۵۳۶ چاپ شد، مشاهده گردید. معدن نقره در ناحیه ای قرار داشت که شهر پوتوسیه در سال ۱۵۴۶ در آن بنا نهاده شد. در پی یک ماموریت تنها به خاطر یافتن آن، جاده نقره تا

رودهای پارانیا و پیلکومايو و نهایتاً به معدن رسید که قبلاً سیاحان ادعا نموده بودند که از لیما، مرکز نیابت سلطنت (مستعمره)، به آن رسیده بودند. نام آرژانتین در ابتدا بطور گسترده در کتاب "تاریخچه کشف، جمعیت، و فتح ریودلاپلاتا" اثر روی دیاز دگوسمیانز استفاده شد و این محدوده را "تیرا آرژنتینا" (سرزمین آرژانتین) نامید.

اروپایی‌ها در سال ۱۵۰۲ به این ناحیه وارد شدند. اسپانیا یک مستعمره دائمی در سال ۱۵۸۰ در منطقه بوینوس آیرس تاسیس کرد؛ و نایب السلطنه ریو دلاپلاتا در سال ۱۷۷۶ ایجاد شد. در سال‌های ۱۸۰۶ و ۱۸۰۷، امپراتوری بریتانیا دو حمله به ریو دلاپلاتا و بوینوس آیرس انجام داد، اما جمعیت کریول (دورگه) هر دو حمله را دفع کردند. در ۲۵ می، ۱۸۱۰ پس از تایید شایعات راجع به برکناری شاه فردیناند هفتم اسپانیا از سوی ناپلئون، شهروندان بوینوس آیرس از موقعیت استفاده نمودند و پریمرا جونتا اوین انجمن دولتی خود را (انقلاب می) ایجاد کردند. بطور رسمی اعلام استقلال آرژانتین از اسپانیا در ۹ ژوئای ۱۸۱۶ در توکومیان صورت گرفت.

در سال ۱۸۱۷، ژنرال خوزه سن مارتین در حمله به به آندیه‌ها حمله شد، در صدد آزاد سازی شیلی و پرو برآمده، و در نتیجه به این وسیله تهدید اسپانیایی‌ها را از بین برد. گروه‌های مرکزگرا و فدرالیست تا زمانی که اتحاد ملی محقق شد در حال درگیری بودن و در سال ۱۸۵۳ قانون اساسی وضع گردید.

سرمایه گذاری خارجی و مهاجرت از اروپا به پیاده شدن شگردهای نوین کشاورزی انجامید. در دهه ۱۸۸۰، «تسخیر بیابان» موجب انقیاد یا ازبین رفتن قبایل بومی بازمانده در سراسر پامپاس و پاتاگونیا جنوبی شد.

در سال ۱۸۵۳ با تصویب قانون اساسی جدید، این کشور موسوم به "جمهوری آرژانتین" گردید. از آنجا که استان های کشور آرژانتین دارای استقلال عمل فراوان بودند تا سال ۱۸۶۰ دولت مرکزی آن، قدرت چندانی نداشت. سرانجام در همان سال (۱۸۶۰) با ایجاد تمرکز قوی، اختیارات استان ها محدود شد و از این سال به کشور آرژانتین متحد (Argentine Natino) معروف گردید. در سال ۱۸۷۹ نیز با تصرف سرزمین های جنوبی موسوم به پاتاگونیا (Patagonia)، آرژانتین در حدود فعلی خود قرار گرفت و جمهوری آرژانتین فعلی تکوین یافت.

از سال ۱۸۸۰ تا ۱۹۳۰، آرژانتین در اثر اقتصاد صادرات محور، از رفاه و شهرت فزاینده ای برخوردار شد، و جمعیت کشور به ۷ برابر افزایش یافت. نیروهای محافظه کار تا سال ۱۹۱۶، در صحنه سیاست آرژانتین غلبه داشتند، زمانی که رقبای سنتی آنها، رادیکال ها، کنترل حکومت را به دست گرفتند.

هزاران هزار مهاجر از کشور های مختلف در اوایل قرن ۲۰ با کمک دولت به این کشور مهاجرت کردند از جمله: از مهاجران ایتالیا، اسپانیا، سوریه و ژاپن.

در سال ۱۹۱۲ رئیس جمهور Sanes Pena Rockes قانون انتخابات برای تمام افراد را وضع کرد. و ۴ سال بعد خود او اولین رئیس جمهوری بود که کشور توسط رای مردمی انتخاب گردید.

نظامیان ارتش در سال ۱۹۳۰ هیپولیتو یریگوین را از قدرت برکنار نمودند، که این به یک دهه دیگر حکومت محافظه کاران منجر شد. تغییر سیاسی موجب رئیس جمهور شدن خوان پرون در سال ۱۹۴۶ گردید، که می کوشید طبقه کارگر را به قدرت برساند و تعداد کارگران اتحادیه را بطور گسترده افزایش داد. انقلاب لیبرتادورا در سال ۱۹۵۵ او را برکنار نمود.

بعد ها این کشور توسط چند حکومت نظامی که بر اثر کودتا سرکار آمدند اداره می شده و این حاکمان بیشتر در قرن ۲۰ حکم روایی می کردند. و در همین دوران، سرهنگ Peron که دو بار رئیس جمهور در این کشور بود و یک قهرمان ملی محسوب میشده همراه با همسرش Evita Peron مدت زیادی در این کشور فرمانروایی کردند. و در این زمان آرژانتین در یکی از دوران های خوب اقتصادی خود بوده و در این زمان دولت مخصوصاً "Evita Peron" از کارگران و مردم فقیر حمایت میکردند. در سال ۱۹۵۶ زنان نیز حق شرکت در انتخابات و حق رای دریافت کردند.

در سال ۱۹۵۹ ارنستو چگوارا (Ernesto Cheguvara) که یک رهبر سوسیالیست و قهرمان ملی بود از آرژانتین به کوبا رفت که شرایط انقلاب را فراهم کند ولی در Bolivia به قتل رسید. و بعد از او چپ گرایان در آرژانتین بسیار قدرتمند بودند و ضد دیکتاتورهای نظامی قیام می کردند، که نتیجه ی آن برگشت Peron از تبعید، و دوباره رئیس جمهور شدن او بود.

ولی بعد از مرگ Peron نظامی های دیکتاتور دوباره بر سر کار آمدند و در زمان آخرین دیکتاتور نظامی آزادیخواهان زیادی قتل عام می شدند و در حدود ۳۰۰۰۰ زندانی سیاسی جوان زن و مرد ناپدید یا کشته شدند و رفته رفته مادران این افراد هر روز مقابل کاخ ریاست جمهوری تجمع می کردند که بعداً آن ها به مادران پلازا مایو معروف شدند که رفته رفته باعث از بین رفتن حکومت نظامیان گردید .

در سال ۱۹۸۳ رئیس جمهور منتخب مردم به نام رائول آلفونسین (Raul Alfonsin) دموکراسی را به این کشور باز گرداند و درخواست معرفی نظامیان قاتل را به دادگاه داد که بسیاری محکوم شدند. بعد از او دوره رئیس جمهوری کارلوس منم (Carlos Menem) برای دو دوره شکوفا بوده که اقتصاد خوبی برای آرژانتین داشت. و بعد از او دوره Dela Rua بوده که دوران خوبی نبوده و سپس به ترتیب نوبت Dualds و خانم Chrstina شد و هم اکنون «مائوریسیو ماکری» کاندیدای انتخابات ریاست جمهوری آرژانتین از حزب «تغییر می دهیم» با کسب ۵۱.۴ درصد از آرای مردمی در دور دوم انتخابات ریاست جمهوری این کشور پیروز و موفق به تصدی جایگاه ریاست جمهوری آرژانتین شد.

آرژانتین با مساحت ۲۷۸۰۴۰۰ کیلومتر مربع از نظر وسعت بعد از آمریکا، کانادا و برزیل به عنوان چهارمین کشور قاره آمریکا، و معادل مساحت حدود یک چهارم خاک اروپا و نیز هشتمین مساحت کشور جهان بشمار می رود . منابع عظیم و بکر قطب جنوب آرژانتین با جمعیتی ۴۲ میلیون نفر در حاشیه

اقیانوس اطلس جنوبی سر شار از سنگ آهن ، نفت و گاز ، طلا و نقره ، ذغال سنگ و سایر و سایر مواد معدنی و کانی و نیز همچنین از نظر حساسیت کنترل و نظارت شاهراه های آبی و بخصوص از لحاظ موقعیت استراتژیکی و سوق الجیشی بسیار حائز اهمیت است . لذا به همین علت انگلستان در سال ۱۸۳۲ جزیره ای در این منطقه از کشور آرژانتین را به نام مالویناس اشغال کرده و سپس به تصرف خود درآورد و به قلمروی مستعمرات خود افزوده است و نام آن را به فالکلند تغییر داد . در سال ۱۹۸۲ قوای نظامی دریایی آرژانتین برای باز پس گیری جزایر Malvinas در جنوب کشور خود حمله نموده و آن را تصرف کردند ولی با واکنش شدید نظامی انگلیس مواجه شدند.و بعد از یک جنگ تمام عیار ، انگلیس ها آن را مجددا پس گرفتند .

خاطر نشان می شود در قضیه جنگ میان آرژانتین و انگلستان در سال ۱۹۸۲ ، جمهوری اسلامی ایران از قطعنامه های مربوطه در سازمان ملل متحد از کشور آرژانتین حمایت و پشتیبانی به عمل آورد.

آرژانتین در یک نگاه :

پایتخت	: بوئنوس آیرس
جمعیت	: ۴۲ میلیون نفر
نوع حکومت	: جمهوری فدرال
نام رئیس جمهور	: «مائوریسیو ماکری»
مساحت	: ۲۷۸۰۴۰۰ کیلو متر مربع

واحد پول

: پزو آرژانتین ARS

درصد جمعیت شهری : ۹۲٪ کل جمعیت کشور (آمار ۲۰۰۹)

نرخ رشد سالانه جمعیت : ۰.۵۳٪ پائین ترین نرخ رشد در آمریکای لاتین .

نژاد جمعیت :

۹۷٪ سفید (اغلب اسپانیایی و ایتالیایی) ۳٪ بقیه جمعیت شامل نژاد های دو رگه

نژاد سرخپوست و غیره هستند .

زبان : اسپانیایی

خط : لاتین (اسپانیایی)

مذهب : کاتولیک

امور نظام آموزشی

نرخ با سوادی : ۹۸٪

تحصیل اجباری : بین سنین ۶ الی ۱۴

مدت تحصیل : ۶ سال برای دبستان و ۶ سال برای دبیرستان .

سیاست خصوصی سازی : دبستان ها ، دبیرستان ها و دانشگاه ها در سال

۱۹۸۹ خصوصی گردید

تعداد دانش آموختگان : دانش آموزان و دانشجویان جمعا حدود یازده میلیون

نفر . استقلال : آرژانتین اولین کشور ملی مستقل در نیمکره جنوبی

بوده است که در تاریخ ژولای ۱۸۱۶ استقلال خود را از اسپانیا بدست آورد .

دانشگاه : دانشگاه ناسیونال کوردوبا دومین دانشگاه پرسابقه در آمریکای

جنوبی است.

جایزه نوبل : پنج نفر آرژانتینی مختلف جایزه نوبل را (در رشته‌های شیمی، پزشکی و صلح) برده‌اند.

برق در لاپلاتا : شهر لاپلاتا اولین شهر در آمریکای لاتین صاحب روشنایی‌های برق در خیابان‌ها شد.

تراموا : تراموا در این شهر، اولین مترو احداث شده در نیمکره جنوبی بوده است.

فراوردهای گوشتی : آرژانتین بیش‌ترین مصرف گوشت قرمز را در دنیا دارد.
پاپ اعظم : فرانسیس آرژانتینی ، اولین شخص غیر اروپایی است که به عنوان پاپ، رهبر کاتولیک‌های جهان انتخاب گردید .

روابط ایران و آرژانتین

براساس آنچه در اسناد روابط دوجانبه ایران و آرژانتین آمده است. روابط دو کشور براساس عهدنامه مودت و تجارت بین دو کشور که در تاریخ ۲۷ ژوئیه ۱۹۰۲ بین اسحق خان مفخم الدوله وزیر مختار و ایلچی مخصوص دولت ایران در آمریکا با دکتر ادواردو وایلد وزیر مختار و ایلچی مخصوص دولت آرژانتین در مکزیک و هلند امضاء گردید، برقرار شده است. در مفاد این عهدنامه آمده است که چون دولتین ایران و آرژانتین مایل به استقرار روابط مودت و تجارت بین دو کشور می باشند، این عهدنامه صلح و دوستی بین دو کشور به امضا می رسد. عهدنامه مودت دو کشور در عهد مظفرالدین شاه در ایران و خولیو روکا در آرژانتین بوده است.

سفارت ایران در بوئنوس آیرس در سال مردادماه ۱۳۱۴ افتتاح گردید و آقای نادر آراسته تا فروردین ماه ۱۳۱۶ به عنوان وزیر مختار در آن سفارت مشغول خدمت بود. در این سال سفارت به دلیل مشکلات بودجه ای تعطیل شد. در مردادماه ۱۳۲۲ یدالله عضدی، وزیر مختار ایران در برزیل، به عنوان اکرودیته نزد دولت آرژانتین تعیین گردید. از این زمان تا سال ۱۳۳۴ سفرای ایران در برزیل نزد دولت آرژانتین وزیر مختار اکرودیته بودند.

در اسفندماه ۱۳۳۴ سفارت مجدداً افتتاح گردید. دو سال بعد سفارت ایران به درجه سفارت کبری ارتقاء یافت. ابوالقاسم پوروالی اولین سفیر تام الاختیار ایران در آرژانتین بود که از ۱۹۳۶ تا ۱۹۴۰ در این کشور اقامت داشت. از آن زمان تاکنون سفارت ایران در بوئنوس آیرس به صورت دائمی فعال می باشد. البته این روابط سیاسی فیما بین بعد از انقلاب اسلامی تا به امروز همچنان با فراز و نشیب هایی روبرو بوده است.

همچنین تاریخ روابط فرهنگی ایران و آرژانتین بهیک قرن می رسد. شاید اولین مراودات دو کشور در بخش فرهنگ بوده است. وجود «میدان آرژانتین» در تهران و میدانی به نام «ایران» در بوئنوس آیرس اولین نماد روابط فرهنگی دو کشور است که همچنان باقی مانده است.

علاوه بر عهدنامه مودت و دوستی و تجارت بین دو کشور در ۲۷ ژوئیه سال ۱۹۰۲، اولین سند در روابط فرهنگی بین ایران و آرژانتین به سال ۱۳۴۴ باز می گردد که توافقنامه ای فرهنگی بین وزرای خارجه دو کشور در بوئنوس آیرس به امضا رسید. این سند سپس در آذرماه و بهمن ماه ۱۳۴۶ در مجلس سنا و مجلس نمایندگان ایران نیز به تصویب رسید و به دلیل اینکه از پیش در قوه

مقننه آرژانتین تصویب شده بود، لازم الاجرا گردید. در این موافقتنامه علاوه بر تأکید بر ارائه تسهیلات دو طرف بر مبادله و توزیع و فروش کتب و نشریات ملی، به برگزاری نمایشگاه های هنری و فیلم های مستند و فرهنگی و تربیتی که در تحکیم روابط دوستی دو کشور موثر است نیز اشاره شده است. بند سوم از ماده اول این موافقتنامه بر همکاری و مبادلات ورزشی دو کشور تأکید دارد و ماده دوم نیز بر مبادله استاد و دانشجو. در این موافقتنامه همچنین بر لزوم ترجمه آثار فرهیختگان دو کشور به منظور آشنائی دو ملت از فرهنگ طرف دیگر و ترویج گردشگری بین دو کشور تأکید شده است. براساس آن بین سالهای ۱۳۴۸ تا ۱۳۵۰ چندین گروه از اساتید دانشگاه ها، مورخان و همچنین هنرمندان در بخش های مختلف به منظور معرفی فرهنگ و تمدن ایران به آرژانتین سفر نمودند.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران، روابط فرهنگی دو کشور ادامه یافت و بین سالهای ۱۳۵۹ تا ۱۳۷۰ دهها نمایشگاه فرهنگی و هنری در شهرهای مختلف از جمله بوئنوس آیرس، کوردوبا و ماردل پلاتا برگزار شد. تأسیس نهاد رایزنی فرهنگی ایران جمهوری اسلامی ایران در آرژانتین جزو اولین اقدامات در روابط دو کشور بعد از پیروزی انقلاب اسلامی محسوب می شود.

از جمله اقدامات سازنده رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در آرژانتین، تأسیس مسجد التوحید بعنوان اولین مرکز شیعیان این کشور و بعد از آن به کمک شیعیان آرژانتینی، تأسیس مدرسه، تأسیس کانالهای رادیویی و تلویزیونی، ترجمه کتابهای فاخر اسلامی به زبان اسپانیولی و ... بوده است.

در طول سالهای اخیر فیلم های ایرانی در فستیوال های مختلف در آرژانتین حضور یافته و برنده جوایز مختلفی نیز شده اند.

مردم آرژانتین نسبت به فرهنگ و تمدن ایرانی شناخت بسیار خوبی دارند. علیرغم اینکه در ۲۰ سال گذشته به صورت مداوم آن دسته از شبکه های خبری و رسانه های ارتباط جمعی که وابسته به صهیونیست ها هستند و بیشترین حجم تبلیغات سیاسی روانی را علیه جمهوری اسلامی ایران در این کشور و نیز در آمریکای لاتین بکار گرفته اند اما نام ایران همچنان در بین مردم این کشور بسیار با احترام یاد می شود.

اینک در کتاب حاضر تحت عنوان " آرژانتین " ، مولف کوشیده است با تحقیق و مطالعه مقتضی بر اساس مستندات موجود ، آن را به رشته تحریر و تدوین در آورد که امید است مورد استفاده پژوهشگران و علاقه مندان قرار گیرد .

با سپاس و احترام

احمد علامه فلسفی